

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

323.28

Hely

Idő

1919

Személy

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bzr

(Hely)

1919. 1. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Ellenforradalom.

Eddig csak lappangott, most már nyíltan megmutatja arcát a magyar ellenforradalom. A vasárnapi nap Budapesten az ellenforradalom jegyében tejt el. Egész sereg gyűlés és tüntetés toborzódott össze. Dél előtt a székek gyűléseztek. Délben tüntetés a Várban. Délután a MOVE-ben szervezett aktív tiszták összejövetele. Azután az „Ébredő magyarok” gyűlése a Gólyavárban. Este pedig általános pogromhangulat, zsidófalás (és mellékesen egy kis kabátlopás) kávéház- és vendéglőszerte az egész városban.

Az ellenforradalom kimutatta a foga fehérét. Fölszínre hozta mindazt a sok szennyes és sötét indulatot és ösztönt, amely eddig gyáván hunyázkodott meg a diadalmos forradalom fölszínénél. Kiindult ez az ellenforradalom a *Károlyi-párt jobbszárnyából*, támogatókra talált még a kormány egyes államtitkáiraiban és volt minisztereiben is. Bartha és Festetics volt hadügyminiszterek, Friedrich és Ábrahám volt államtitkárok egészen nyíltan az ellenforradalom szolgálatába állottak. Az ellenforradalom visszatartó nótáit futja szinte az egész polgári sajtó, a gonoszul uszító „Pesti Hírlap”-pal, az elvetemülten hazudozó „Pes-

ter Lloyd”-dal és „Köztársasági Újság”-gal az élén. Sunyin és kétszínűen az ellenforradalom ügyét szolgálja majd minden polgári újság: miközben azt hangoztatják, hogy a népköztársasági népkormány támaszai, mindent elkövetnek, hogy rémhíreikkel, pánikterjesztésükkel, szimulált honfubujkkal az ellenforradalom szellemét árasszák. A Károlyi-párt jobbszárnya adta meg a politikai és hatalmi lehetőségét, a polgári sajtó teremtette meg a lélektani légkörét azoknak az ellenforradalmi mozgalmaknak, amelyek csak a politika reménytelen vakjait vagy művakjait érték váratlanul.

Már hetek óta készülődik a reakció, míg végre vasárnap, valami nagy és messzirebúzló kloakaként, ráöntötte szennyes áradatát a forradalom fővárosára. Ami barbárság, atavizmus, rossz és konok ösztön az emberekben él, az mind hangos nyelvvél szavalt és széles gesztusokkal ágált ezen a napon. Megjelent a haza nevével visszaélő *sovizmus*, az emberek butaságára támaszkodó *antiszemitaizmus*, a Krisztus nevével visszaélő *klerikalizmus*, nyílt színre lépett a szocialista párt exponensei ellen a legalantibb *gyilkolási ösztön*. Ahol ez az ellenforradalmi és ur csöcselék megjelent, ott jelentkezett a leghitványabb módon *feanvertelen*

és védtelen emberek bántalmazása, ott fölbukkant az enyveskező *kabátlopás*, ott hangosan elbődült a nagyhangú *frázisos szónoklás*. Szomorú és züllött ur csöcselék alkotja ezeknek az ellenforradalmi megmozdulásoknak a tömegét. Krakélereskedő diákok, ismert és hírhedt keresztény-szocialis vezérfigurák, aktív tiszták, volt rendőrszpiclik, a naplopásukat ieltő nagybirtokoscsemeték, a kiváltságaikért reszkető *dzsentrükölykök*,

sötétségükről ismert csuhások, az előkelő és vagyonos kitaratóikért busuló félvilági hölgyek, a naplopásukért vagy brutalitásukért elcsapott törzstisztek, a vármegyeház reakciói és nyomukban a kétmillió nagyváros egész Lumpenproletariatja.

Ez a tömeg az, amely megtölti az ellenforradalom gyűléseit és torkaszakadtából ordítja az ellenforradalom jelszavait. „*Úsd a zsidót!*” „*Halál a szocialista miniszterekre!*” „*Le a Katonatanácssal!*” „*Éljen a király!*” „*Éljen a területi integritás!*” — ezek azok a jelszavak, amelyek időről-időre fölzognak, a jelszavakat kísérő *cselekedetek* pedig védtelenek megverése, kávéházak asszonypublicumának megfenyegetése és megkergetése, színházak előadásának megzavarása és megfelelő mennyiségű kabátok ellopása

Forrás:

(Hely)

nyomt.

Ez az egész ellenforradalmi banda, amelyet levitézlett miniszterek, a kábalólvaló-
eltevés politikáját követő volt államtitkárok,
álrokkantak és álszázadosok, álmagyarok és
álszékelyek, kibérelt tollú brávók, sunyi csu-
hások, napidíjért ordítózkodók vezetnek, a haza
nevét és az ország szerencsétlenségét akarja
ürügyül fölhasználni. Egyre azt üvöltik,
hogy ők az ország területi integritását akar-
ják megvédeni, — ugyanakkor azonban ők
azok, akik könyörögve hívják ide az idegen
hódítók megszálló hadseregét. Ők azok, akik
a legvadabb sovinizmust bögik — de ugyan-
akkor suttyomban a Karagyorgyeviesok
szerb dinasztiáját édesgetik vagyoni érde-
keik védelmére. Ők azok, akik most uszítják
a hazafiui érzéseiben méltán kesergő székely
népet — de ugyanakkor ők akarják a teljes
kiirtás és a legrettenetesebb vérontás bor-
zalmaiba belesodorni az egész székelységet.

*A forradalom kormányának és tömegéi-
nek egyaránt tudomásul kell vennie, hogy az
eddig lappangó forradalom most nyílt szin-
padra lépett és eszerint kell cselekedniök.
Most kell cselekedni, amíg még nem késő.
Nem szabad tünni egy pillanatig sem, hogy a
sovinizmus, az antiszemitizmus, a gyilkolás
és tolvajlás gonosz ösztönei, amiket az ellen-
forradalmi mozgalmak életre próbálnak kel-
teni, megerősödjenek és hatalomra kapjanak.
Legelső sorban a magyar forradalom főhajtó-*

erejének, a proletárságnak kell megmozdulnia. A proletárság tömegerejének meg kell mutatkoznia, mert egészen bizonyos, hogy a szervezett munkásság vasöklének egyetlen szoritása össze tudja roppantani ezt az egész klerikális és sovinszta reakciót. De éppen ezért a szociáldemokrata munkásságnak minden aktivitását és minden forradalmi lendületét meg kell mutatnia. *Éppen ezért a szervezett munkásságnak megbonthatatlan egységben kell állania.* Ha nem próbálta volna a kommunista agitáció megbontani a szervezett munkásság sorait, ha nem kötötte volna le a szociáldemokrata tömegek éberségét és aktivitását, akkor most nem merészelne fényes nappal Budapest utcáira az ellenforradalom. A szervezett munkásságnak most igazán féltő gonddal kell megőriznie a maga egységét és forradalmi hevét. *Nem szabad még egyszer megtörténnie annak, hogy ellenforradalmi akciók fölemelhessék a fejüket.* Forradalom van és a forradalom életérdeke, hogy megsemmisítse csirájában az ellenforradalmat. Mi nem félünk a reakciótól, mert tudjuk, hogy milyen erős, hatalmas és megsemmisíthetetlen, a forradalom. De éppen ezért föl kell szólítani a forradalom minden hívét, hogy álljon készen, fogjon össze és a kormány és a szervezett munkásság minden hatalmával sujtson le a reakció szegénylegényeire, zavarosban halászó bujnyikjaira és kabátot elemelő meg hazát mentő cinkosaira.